

Zăpada dintre gene

Alexandru Ciocioi

Zăpada dintre gene

Îmbrăcat în doruri albe
și fugind printre poeme
omul amurgit în semne
și-notând din greu
prin vreme
mai zidește câte-o frunză
în zăpada dintre gene.

Nimeni
nu-i deschide ușa
și să-i spună că secunda
ce voia să-i fie soață
a murit lângă fântâna
fără vină sau prihană,
a murit într-o poveste
fără îngerul de veste